

Sygn. akt III RC 95/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2021r.

Sąd Rejonowy w Brodnicy Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Marzena Sirokos

Protokolant: stażysta Katarzyna Jędrzejewska

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2021r. w Brodnicy

sprawy z powództwa małoletnich Z. W. (1) i K. W. (1)

zastąpionych przez matkę J. K. (1)

przeciwko D. W.

o podwyższenie alimentów

1) podwyższa rentę alimentacyjną należną od pozwanego D. W. na rzecz małoletnich Z. W. (1) i K. W. (1) z kwot po 1160zł (jeden tysiąc sto sześćdziesiąt złotych) miesięcznie na każdego z nich tj. w łącznej kwocie 2320zł (dwa tysiące trzysta dwadzieścia złotych) miesięcznie zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu Wydział I Cywilny z dnia 2 marca 2016r. w sprawie I C 2208/16 do kwot po 1500zł (jeden tysiąc pięćset złotych) miesięcznie na każdego z nich tj. w łącznej kwocie 3000zł (trzy tysiące złotych) miesięcznie płatną z góry do dnia 7-ego każdego miesiąca, poczynając od dnia 20 lipca 2021r. do rąk matki małoletnich J. K. (1) wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat,

2) oddala powództwo w pozostałym zakresie,

3) zasądza od pozwanego D. W. na rzecz J. K. (1) kwotę 3600zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

4) odstępuje od obciążania pozwanego nieuiszczoną opłatą sądową przejmując ją na rzecz Skarbu Państwa,

5) nie obciąża strony powodowej kosztami procesu w części oddalającej powództwo, w tym kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej,

6) wyrokowi w punkcie 1) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

III RC 95/21

UZASADNIENIE

Ze sprawy tutejszego Sądu III RC 30/21 Sąd wyłączył do odrębnego postępowania powództwo małoletnich Z. W. (1) i K. W. (1) zastąpionych przez matkę J. K. (1) przeciwko D. W. o podwyższenie alimentów.

Strona powodowa wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu, w sprawie I C 2208/15 na ich rzecz z kwoty po 1.1160 na każdego do kwoty po 1.800 zł na każde z nich wraz z odsetkami

ustawowymi od dnia doręczenia powodowi odpisu pozwu wzajemnego. Uzasadniając swoje stanowisko strona powodowa wskazała m.in., że D. W. nie wykazał, na czym polega jego istotne pogorszenie się sytuacji materialnej. Zdaniem strony powodowej po stronie pozwanego nie zaszły żadne zmiany, które uzasadniałyby zmniejszenie obowiązku alimentacyjnego zasądzonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu w sprawie I C 2208/15. Pozwany nie choruje, nie założył rodziny, wobec której byłby związany obowiązkiem zaspokajania potrzeb rodziny. Poza małoletnimi nie ma innych dzieci. Od momentu orzeczenia rozvodu sporadycznie kontaktuje się z dziećmi. D. W. jest kierownikiem ds. kluczowej sprzedaży. Powodowie kwestionują, aby zarabiał kwotę taką jak dotychczas tj. ok. 6.500 złotych. Z informacji uzyskanej przez matkę powodów J. K. (1), pozwany zarabia kwotę około 12.500 zł. miesięcznie netto. Pozwany poza opłatami związanymi z zaspokajaniem potrzeb życiowych, oraz mieszkaniowych nie ma żadnych innych wydatków. Posiada służbowy pojazd, komputer oraz telefon. Fakt, że pensja pozwanego zostaje pomniejszona o zajecia komornicze wynika jedynie z jego niedbalstwa i jego zawziętości. Porzucił rodzinę dla innej kobiety, zobowiązał się aktem notarialnym, że ponosił będzie koszty związane z utrzymaniem dzieci oraz spłacał połowę raty kredytu. Mimo złożonego oświadczenia nie dotrzymał danego słowa, w związku, z czym matka małoletnich zmuszona była wystąpić na drogę sądową, czego konsekwencją jest wyrok Sądu Rejonowego w Rypinie z dnia 21 sierpnia 2020 roku. Strona powodowa podniosła, że od ustalenia ostatniego obowiązku alimentacyjnego w sprawie I C 2208/15 upłynęło 5 lat. W związku z tym zasadnym stało się wniesienie powództwa albowiem potrzeby dzieci wzrosły i kształtują się na znacznie wyższym poziomie niż w 2015 roku. Małoletnia Z. W. (2) ma w tej chwili 16 lat i uczęszcza do Liceum Ekonomicznego w T., do K. II a wcześniej uczyła się w B., w miejscu swojego zamieszkania. Z tego tytułu powstały większe koszty takie jak:

- internat 450 zł. –
- dojazdy do Szkoły do T. - około 140 zł. tygodniowo - (67 km x 4 = 268 km) - 500 zł. m/c
- korepetycje - j. angielski- 270 zł., matematyka - 270 zł. miesięcznie, 270x2 =540 zł. m/c (dwie lekcje w tygodniu j. angielskiego oraz matematyki),
- wyjścia do kina , zakup książek, koncerty, wyjścia na urodziny - 1200 zł. rocznie -100 zł. m/c,
- wyżywienie - 400 złotych m/c - 100 zł. tygodniowo, (małoletnia jada obiady w internacie),
- odzież - 300 zł. m/c,
- środki czystości, środki higieny osobistej - 100 zł. -m/c,
- fryzjer - 200 złotych na kwartał, tj. 800 zł. rocznie - 66 zł. m/c,
- wyjazdy wakacyjne oraz na ferie -1000 zł na ferie, na wakacje 1000 zł. - 166 zł m/c,
- kieszonkowe 100 zł.,
- dentysta - 500 zł rocznie - dwie wizyty w roku, każda po 250 zł. - około 42 zł. m/c,
- ginekolog - kontrolna wizyta - raz na pół roku - 200 zł. - 400 zł. rocznie, około 34 zł. m/c,
- konsultacje dietetyczne - 200 zł. m/c
- miesięczny koszt utrzymania wynosi 3.298 złotych,
- i zakup komputera 2.400 złotych - 200 zł m/c (spłata w 12 ratach).

Małoletni K. W. (2) ma w tej chwili 11 lat i jest dzieckiem autystycznym, które wymaga pomocy terapeutów, psychologów, logopedy. Małoletni ma wadę postawy - skoliozę. Objęty jest terapią (...) Usług (...), za które matka ponosi, co miesiąc koszt w wysokości od 120 - 200 zł. miesięcznie. Terapia polega to na tym, że do domu przychodzi

Pani posiadająca odpowiednie kwalifikacje do pracy z dziećmi autystycznymi i np. odrabia z małoletnim lekcje. Koszty utrzymania małoletniego są następujące:

- B. - 1 razy w tygodniu - wejść na basen dla małoletniego 30 zł, -120 zł. m/c,
- zajęcia Karate - 100 zł. m/c,
- wizyta u Psychiatry raz w roku 300 zł. - 25 zł. m/c,
- wizyta u Psychologa J. K. (2)-150 zł wizyta, raz na dwa tyg. = 300 zł. m/c,
- turnus rehabilitacyjny - raz w roku - 2000 zł./ 12 = 166 zł. m/c,
- środki czystości, higieny -100 zł. m/c,
- wyżywienie - 500 zł m/c,
- odzież - 300 zł. m/c,
- terapia (...)120- 200 zł. m/c,
- leczenie dentystyczne w B. - 300 zł. wyjazd, dwa razy w roku - 600 zł. - 50 zł. m/c.
- fryzjer - 30 zł. m/c,
- wyjazdy wakacyjne oraz na ferie -1000 zł na ferie, na wakacje 1000 zł. -166 zł m/c,
- Gry komputerowe - 100 zł. m/c,
- K., gry edukacyjne -100 zł. m/c.

Matka małoletnich J. K. (1) ponosi następujące koszty utrzymania:

- spłata kredytu 1200 zł. (pozwany nie partycypuje w spłacie),
- opłata za Internet oraz tv -110 zł. m/c,
- telefony dzieci 100 zł. m/c,
- woda, śmieci, podatek od nieruchomości - kwartalnie 400 zł. około 133 zł. m/c,
- opłata za prąd - 450 zł raz na kwartał, 150 zł. m/c,
- ubezpieczenie dzieci, ubezpieczanie domu, utrzymanie samochodu - rocznie 2000 zł. - 166 zł. m/c,
- kosmetyki, środki czystości -150 zł. m/c,
- zakup opału -1200 zł. kwartalnie - 400 zł. m/c
- remonty pokoju dzieci, zakup mebli przez okres 5 lat - 10.000 złotych - 166 zł. m/c.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich podała, że dzieci prowadzą skromny tryb życia. Z racji autyzmu zdiagnozowanego u K. W. (1), matka cały swój wolny czas poświęca synowi i jego rozwojowi. Wymaga to od niej tartanowej pracy i ogromnego poświęcenia i rezygnacji z własnego życia prywatnego. Podniosła, że pełnoletnia córka stron W. studiuje w W., w związku z tym matka ma znacznie większe wydatki wobec W., niż te, które miała 5 lat temu. Koszt utrzymania samego mieszkania w W. wynosi 2.100 zł, do których to kosztów należy doliczyć wyżywienie, zakup materiałów edukacyjnych, dojazd na uczelnie, odzież, środki czystości, wyżywienie. Sytuacja materialna matki

małoletnich powodów nie uległa zmianie, a jeśli uległa to tylko pozornie, ponieważ J. K. (1), co prawda podjęła pracę jednakże sama spłaca kredyt, który jest przedmiotem zobowiązania także powoda. Umowa o pracę matki małoletnich ma charakter określony. Niemniej matka powodów bardzo chciałaby pracować, bowiem jest w stanie dodatkowo zarobić kwotę 3.000 złotych i przeznaczyć ją na utrzymanie dzieci. Poza wynagrodzeniem za pracę matka małoletnich otrzymuje świadczenie 500 plus, 270 złotych na rzecz małoletniego - świadczenie pielęgnacyjne. Matka małoletnich dysponuje kwotą 7.270 złotych, po odjęciu kredytu pozostaje kwota 6.000 złotych. Nadmienić należy, że w tej chwili dziadkowie małoletnich powodów G. i A. K. pomagają matce małoletnich powodów w utrzymaniu i przekazują, co miesiąc kwotę 1000 złotych. Matka małoletnich posiada wiedzę, że pozwany zarabia w przedziale od 12.000 - 15.000 złotych. Pozwany posiada auto służbowe, oraz telefon służbowy w związku z tym koszty związane z użytkowaniem, czy też posiadaniem w/w przedmiotów odpadają. Pozwany ponosi, zatem koszty najmu mieszkania, wyżywienia, oraz alimentów. Pozwany w pozwie wskazuje, że opłaca kredyt w wysokości 700 złotych, który zaciągnął na spłatę przedstawicielki ustawowej małoletnich w związku wyrokiem Sądu Rejonowego w Rypinie z dnia 21 sierpnia 2020 roku. Wskazać należy, że kwota, jaką zaciągnął powód (pозew wzajemny) wynosi 54.400 złotych, spłatę, jaką dokonał w związku z wydanym orzeczeniem wynosiła kwotę około 33.000 złotych. Gdyby nie lekkomyślność powoda, taka sytuacja nie miałaby miejsca. Matka małoletnich powodów wielokrotnie próbowała polubownie załatwić sprawy związane z brakiem zapłaty za raty kredytu. To zła wola pozwanego spowodowała, że popadł w zadłużenie, za które winę ponosi wyłącznie on sam. Na własne życzenie generuje dodatkowe koszty związane z postępowaniem sądowymi i egzekucyjnymi. Matka małoletnich wołałaby, aby pozwany wywiązywał się ze swojego obowiązku, a ona nie musiałaby inicjować spraw sądowych. Strona powodowa podniosła, że tylko raz pozwany zwrócił podatek z Urzędu Skarbowego, korzystając z ulgi na dzieci. Od 2017 roku, co rocznie pobiera kwotę 7.000 złotych, którą w całości przeznacza na własne potrzeby. Nieprawdą jest też, że pozwany aktywnie uczestniczy w życiu dzieci. Jego obecność jest sporadyczna i nie ma w niej systematyczności. Nie finansuje w żaden sposób leczenia syna i nie ponosi dodatkowych kosztów poza kwotą 1.160 złotych. Jeśli idzie o kwestie prezentów, są to okazjonalne prezenty, jednak takie zachowania ojca należy oceniać w kontekście przyzwoitości, kultury osobistej, pamięci o dzieciach, a nie w kontekście wpływu zakupu prezentu na podwyższenie bądź obniżenie alimentów. Matka małoletnich powodów zaskoczona jest zachowaniem powoda tj. złożeniem pozwu o obniżenie alimentów oraz złożeniem wniosku o ustalenie kontaktów (sprawa zarejestrowana przed tutejszym Sądem pod sygn. akt : III Nsm 121/21). Małoletnie dzieci są już na tyle duże, że same decydują o tym, czy chcą się widzieć z tatą. Posiadają także telefony komórkowe, na które pozwany może dzwonić. Matka małoletnich powodów w żaden sposób nie utrudnia kontaktów powodowi, mało tego chciałaby, aby powód zaczął wkładać osobiste starania w wychowanie dzieci. Matka małoletnich powodów jest zdania, że powód celowo złożył wniosek o ustalenie kontaktów próbując odwrócić uwagę Sądu od braku pomocy w wychowaniu dzieci w aktualnym czasie. Podkreślenia wymaga fakt, że w związku z porzuceniem rodziny, zdradą powoda, dzieci mają żal do ojca, co wpłynęło na pogorszenie jego relacji z dziećmi. Aktualne potrzeby dzieci kształtują się na takim poziomie jak to zostało wskazane. Nie są one zawożone, a odpowiadają prawdzie. Gdyby nie dziadkowie małoletnich powodów, małoletnia Z. nie mogłaby uczęszczać do Szkoły w T., o której zawsze marzyła. Matka małoletnich, co miesiąc korzysta z karty debetowej, aby móc zaspokoić potrzeby dzieci. Gdyby Sąd uwzględnił powództwo i podwyższył alimenty do kwoty 1.800 złotych na każde z małoletnich, powodowi i tak na życie pozwanemu pozostawałaby znaczna kwota. Przyjmując, że zarabia kwotę 12.000 złotych - 3.600 (kwota alimentów na rzecz małoletnich po podwyższeniu) - 1160 zł. (alimenty na rzecz córki W.) - koszty utrzymania własnego 2.966 zł., to pozwanemu na życie pozostaje jeszcze kwota 6.562 złotych.

(dowód: pozw k. 3 - 13, załączniki k. 37 - 73)

W odpowiedzi na powództwo o podwyższenie alimentów pozwany D. wniósł o oddalenie pozwu w całości.

Uzasadniając swoje stanowisko D. W., podała, że kwestionuje, podaną okoliczność, że jego sytuacja materialna od czasu orzeczenia rozwodu uległa poprawie, jego możliwości zarobkowe zwiększyły się, jakoby koszty utrzymania małoletnich dzieci zwiększyły się, jakoby koszty utrzymania małoletnich dzieci wynosiły kwotę wskazaną w pozwie wzajemnym i uległy takiemu podwyższeniu, które uzasadniałoby powództwo wzajemne, jakoby pozwany zarabiał kwotę 12.000 zł miesięcznie, jakoby wysokość kredytu mieszkaniowego wynosiła kwotę 1.200 zł miesięcznie, jakoby sytuacja materialna matki małoletnich powodów wzajemnych nie uległa zmianie od czasu orzeczenia rozwodu,

jakoby pozwany wzajemny nie wspierał matki małoletnich w utrzymaniu dzieci. Podał, że wysokość raty kredytu mieszkaniowego to kwota 241 franków szwajcarskich miesięcznie, co daje kwotę ok. 984,64 zł miesięcznie, a nie jak wskazano w pozwie wzajemnym kwotę 1.200 zł miesięcznie. D. W. kwoty kredytu mieszkaniowego przekazuje matce małoletnich powodów. Z uwagi na trudną sytuację materialną dokonywał on wpłat w sposób nieregularny, jednak uregulował zaległości wraz z odsetkami. Zatem nieprawdziwe jest twierdzenie, że przedstawicielka ustawowa ponosi koszt kredytu w wysokości 1.200 zł miesięcznie, gdyż faktycznie ponosi kwotę ok. 485 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa zawiązała także koszt opłaty za internet, TV wskazując kwotę 110 zł miesięcznie, gdyż abonament w E. to wydatek rzędu 60 zł miesięcznie. Zatem pozwany proponuje zmienić dostawcę tv/internetu, bądź pokrywać te koszty we własnym zakresie. D. W. podnosi, że koszt zużycia wody, opłaty za wywóz śmieci oraz podatek od nieruchomości to kwota ok. 300 zł kwartalnie, a nie jak wskazano w pozwie wzajemnym 400 zł kwartalnie. Wydatki na kosmetyki, środki czystości zostały wskazane przy kosztach utrzymania dzieci oraz w

wydatkach ogólnych. W ocenie D. W. miesięczny koszt zakupu środków czystości i higieny osobistej wynosi 150 zł miesięcznie na dziecko. Nie prawdą jest, że koszt zakupu opału wynosi kwotę 1.200 zł kwartalnie, gdyż piec spala od 2,5 do 3 ton opału rocznie, przyjmując 800 zł za tonę, to wydatek ok. 2.400 zł za cały rok. Odnosząc się do kosztów ponoszonych na remonty pokoi dzieci, zakup mebli, pozwany wzajemny podnosi, że wydatki te powinny być indywidualnie z nim uzgadniane. Kwota 10.000 zł jest znacznie zawyżona, można wymienić meble i odmalować pokój dziecka za kwotę 3.000 zł - 4.000 zł.

Odnosząc się do zarzutu, że D. W. nie wykazał, na czym polega jego istotne pogorszenie sytuacji materialnej podniósł, że od czasu ostatniego orzeczenia ustalającego wysokość alimentów upłynęło niespełna pięć lat. W tym okresie zaszyły istotne okoliczności w życiu pozwanego uzasadniające wystąpienie z przedmiotowym żądaniem. Pozwany na dzień wydania poprzedniego wyroku ustalającego wysokość świadczeń alimentacyjnych osiągał dochód w wysokości ok. 6.500 zł netto miesięcznie. Jednocześnie koszty utrzymania D. W. były stosunkowo niewielkie. Pozwany nie ponosił kosztów wynajmu mieszkania, a jego wydatki związane z zakupem żywności, odzieży i środków czystości wynosiły ok. 300,00 zł miesięcznie. Od dnia 5 października 2019 samodzielnie wynajmuje mieszkanie i ponosi koszty z tym związane. W chwili rozwodu przedstawicielka ustawowa, pozostawała bez pracy i nie osiągała żadnych dochodów. W efekcie ciężar utrzymania małoletnich dzieci spoczywał wyłącznie na powodzie. Pozwany wzajemnie obecnie jest zatrudniony w (...) Sp. z o. o. w C. na umowę na czas nieokreślony na stanowisku kierownika ds. kluczowej sprzedaży. D. W. osiągnął średnie wynagrodzenie netto za okres 3 miesięcy 7.314,11 zł. Kwota wynagrodzenia pomniejszona jest o zajęcie komornicze i wynosi 3.554,71 zł (marzec, kwiecień i maj 2021 rok). D. W. nigdy nie zarabiał kwoty 12.000 zł miesięcznie. Prawdą jest, że pozwany posiada służbowy samochód, jednak na ten cel z jego wynagrodzenia pobierana jest opłata ok. 400 zł miesięcznie, za telefon komórkowy również jest pobierany. W ocenie pozwanego koszty utrzymania dzieci nie uległy takiej zmianie, która uzasadniałaby powództwo. Z pewnością zmieniła się struktura wydatków związanych z utrzymaniem małoletnich dzieci. W chwili wydania orzeczenia Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 2 marca 2016 roku, małoletnia Z. W. (1) miała 11 lat, a K. W. (1) 6 lat. W miejsce wydatków ponoszonych w 2016 roku, weszły inne, adekwatne do wieku dzieci. Z treści pozwu nie wynika nawet, w jakim zakresie, które z kosztów uległy podwyższeniu. Powodowie wzajemni nie wskazali tej istotnej okoliczności, w związku z powyższym powództwo winno ulec oddaleniu, gdyż stanowisko powodów wzajemnych jest gołosłowne.

Odnosząc się do wydatków rzekomo ponoszonych na rzecz mał. Z., pozwany nie kwestionuje wydatku na internat w kwocie 450 zł, jednak podnosi, że internat zapewnia dziecku wyżywienie. Wobec powyższego wskazana przez matkę dziecka kwota 400 zł tytułem wyżywienia nie znajduje odzwierciedlenia w faktycznie ponoszonych wydatkach. Pozwany kwestionuje wysokość innych wydatków, które zostały znacznie zawyżone lub są nieuzasadnione np.: koszt dojazdu dziecka do T. w kwocie 500 zł miesięcznie (67 km x 4 = 268 km) podczas, gdy koszt zakupu biletu to wydatek 15,50 zł (4 x 15,50 zł = 62 zł miesięcznie). Znacznie zawyżono wydatki tytułem korepetycji w kwocie 540 zł miesięcznie, wyjścia do kina w kwocie 100 zł miesięcznie, zakup odzieży w kwocie 300 zł miesięcznie, fryzjera w kwocie 200 zł kwartalnie. D. W. w 2017 roku spędził wakacje z dziećmi w K., w 2018 roku zabrał dzieci do W., w 2019 roku dzieci spędziły wakacje w Chorwacji, w 2020 roku z uwagi na pandemię nie było możliwości zapewnienia dzieciom wypoczynku. Pozwany podnosi, że w okresie tym zapewnia dzieciom wyżywienie, różnego rodzaju atrakcje,

a także upominki. Tak, więc podane przez matkę małoletnich koszty rozrywki, wyjazdów wakacyjnych oraz ferii winny znosić się wzajemnie, gdyż ojciec dzieci pokrywa koszty wakacji niezależnie od obowiązku alimentacyjnego. Pozwany nic nie wie o konsultacjach dietetycznych w kwocie 200 zł miesięcznie. Nieprawdziwe jest twierdzenie przedstawicieli ustawowej, jako by ponosiła koszt zakupu komputera dla córki w wysokości 200 zł miesięcznie, gdyż komputer zaspokoi potrzeby dziecka przynajmniej przez okres 5 lat, co daje kwotę 40 zł miesięcznie (2.400 zł: 60 miesięcy = 40 zł). Pozwany kwestionuje wysokość wydatków, jakie ponosi przedstawicielka ustawowa na utrzymanie małoletniego K.. Odnosząc się do wydatku na basen wskazać należy, że to ojciec chodził z synem na basen i pokrywał jego koszt. Chłopiec jest dzieckiem autystycznym i w ocenie ojca małoletniego, chłopiec nie powinien uczęszczać na zajęcia karate, matka chłopca nie konsultowała tej decyzji z ojcem. Znacznie zawyżone zostały wydatki przeznaczone na psychologa w kwocie 300 zł miesięcznie i psychiatrę w kwocie 300 zł miesięcznie. Według wiedzy D. W. koszt psychiatry wynosi kwotę 200 zł miesięcznie, a wizyta u psychologa odbywa się raz w miesiącu i wynosi 150 zł. Nieprawdą jest, że przedstawicielka ustawowa ponosi koszt turnusu rehabilitacyjnego, gdyż turnus ten finansowany jest ze środków uzyskanych z fundacji. D. W. kwestionuje, aby koszty wyżywienia syna wynosiły kwotę 500 zł miesięcznie. W takiej kwocie można byłoby przyjąć koszt wyżywienia dorosłej osoby, a nie 11 - latka. Znacznie zawyżono koszt zakupu odzieży, według ojca dziecka to wydatek rzędu ok. 200 zł miesięcznie, a nie 300 zł miesięcznie. D. W. nie kwestionuje przeznaczonej kwoty na terapię (...). Pozwany wzajemny podnosi, że nie został poinformowany o leczeniu dentystycznym w B. i wydatek ten nie był z nim konsultowany. Odnosząc się do kwestii wakacji, to zostało to szczegółowo opisane powyżej. Wydatek na gry komputerowe kwoty 100 zł miesięcznie nie jest usprawiedliwioną potrzebą dziecka. Pozwany podnosi, że córka W. jest pełnoletnia i nie jest objęta niniejszym postępowaniem. Nieprawdą jest, że sytuacja materialna matki małoletnich powodów nie uległa zmianie. J. K. (1) w chwili rozwodu była osobą bezrobotną i z tego też powodu D. W. zgodził się płacić tak wysokie alimenty. Obecnie matka dzieci jest zatrudniona i osiąga wynagrodzenie w wysokości ok. 3.000 zł netto miesięcznie. Nadto, matka małoletnich otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie roczne. Wskazać należy, że matka małoletnich jest asystentem rodziny, posiada doświadczenie w wykonywanej pracy i możliwości podjęcia podobnej pracy z podobnym wynagrodzeniem. Nieprawdą jest, że pozwany tylko raz zwrócił pieniądze pochodzące ze zwrotu podatku z Urzędu Skarbowego. W 2017 roku D. W. pieniądze uzyskane z podatku w wysokości 7.000 zł przekazał przedstawicielce ustawowej na zakup samochodu. W 2018 roku i 2019 roku kwota 2.400 zł została przeznaczona na wakacje dzieci. W 2020 roku rodzice rozliczyli się bez uzgodnienia i kwota uzyskana przez ojca dzieci będzie podlegała zwrotowi. Wobec powyższego twierdzenie przedstawicielki ustawowej, że powód przeznaczył środki uzyskane z ulgi prorodzinnej na poczet alimentów, nie znajduje uzasadnienia. D. W. sfinansował obóz w 2017 roku dla córki W., opłacił terapię w kwocie 800 zł dla syna K., przekazał kwotę 300 zł na buty rehabilitacyjne dla syna, jednak nie zostały one zakupione. Pozwany bardzo często kupuje dzieciom kosmetyki, drobne upominki, odzież, pamiątki. Pozwany pragnie aktywnie uczestniczyć w życiu dzieci, jednak przedstawicielka ustawowa przedstawia go w bardzo złym świetle.

Koszty, jakie ponosi na swoje utrzymanie w pozwie o obniżenie alimentów RC 30/21 wskazał D. W. następujące:

- ogrzewanie około 1200zł rocznie, 100zł miesięcznie,
- wyżywienie 600zł miesięcznie,
- internet 60zł miesięcznie,
- kredyt 700zł miesięcznie,
- odzież 200zł miesięcznie,
- środki czystości i higieny osobistej 150zł miesięcznie.

W sprawie III RC 30/21 D. W. domagał się obniżenia swojego obowiązku alimentacyjnego na małoletnie dzieci z kwot po 1160zł miesięcznie na każdego z nich do kwot po 750zł miesięcznie na każdego z nich tj. w łącznej kwocie 1500zł miesięcznie.

(sprawa III RC 30/21)

(dowód: odpowiedź na pozew wraz z załącznikiem k. 18 – 25 powództwo sprawa RC 30/21)

Sąd ustalił, co następuje:

Sąd Okręgowy w Toruniu w sprawie I C 2208/15 wyrokiem z dnia 2 marca 2016r. z powództwa J. W. przeciwko D. W. rozwiązał związek małżeński J. W. nazwisko rodowe K. z D. W. przez rozwód z winy D. W.. Sąd zasądził od pozwanego D. W. na rzecz małoletnich dzieci W. W., Z. W. (1) i K. W. (3) alimenty w kwotach po 1160zł miesięcznie na każdego z małoletnich w łącznej kwocie miesięcznie 3480zł.

Na dzień orzekania sprawy o rozwód D. W. otrzymywał wynagrodzenie netto – 6569,44zł miesięcznie.

Matka małoletnich J. K. (1) nie pracowała zawodowo.

Małoletnia Z. W. (1) miała ukończone 11 lat i była uczennicą szkoły podstawowej a małoletni K. W. (1) miał ukończone 5 lat.

(dowód: okoliczności bezsporne)

Na dzień dzisiejszy:

Małoletnia Z. W. (2) ma w tej chwili 16 lat i uczęszcza do Liceum Ekonomicznego w T., do K. II.

J. K. (1) matka małoletniej zeznając podtrzymała okoliczności dotyczące kosztów utrzymania córki i uczyniła je swoimi zeznaniami. Sąd podane w pozwie wydatki na koszty utrzymania małoletniej przejmuje do swojego stanu faktycznego. Dodatkowo małoletnia powódka rozpoczęła naukę języka hiszpańskiego i będzie wyjeżdżała na praktyki do Hiszpanii. Ze względu na otyłość małoletnia zmieniła swój styl żywienia jest wegetarianką i zabiera do internatu swoje wyżywienie. W mniejszym zakresie powódka korzysta z korepetycji z języka angielskiego wyłącznie, gdy jest taka konieczność. Miesięczne koszty korepetycji powódki głównie z matematyki to obecnie koszt 300zł.

Małoletni K. W. (2) ma ukończone 11 lat. i jest dzieckiem autystycznym. Korzysta z pomocy terapeutów, psychologów, logopedy. Małoletni ma wadę postawy - skoliozę. Objęty jest terapią (...) Usług (...). Wydatki, jakie wymieniono w pozwie z tytułu kosztów utrzymania małoletniego J. K. (1) podtrzymała zeznając i uczyniła swoimi zeznaniami. Sąd podane wydatki w pozwie na koszty utrzymania małoletniego przejmuje do swojego stanu faktycznego.

Pozwany ma kontakt z synem. Co dwa tygodnie zabiera małoletniego na weekend do siebie.

J. K. (1) zatrudniona jest w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w B. na podstawie umowy o pracę na czas określony w pełnym wymiarze godzin pracy na stanowisku asystenta rodziny. W miesiącu kwietniu 2021r otrzymała wynagrodzenie netto 3071,83zł. Wcześniej w miesiącu lutym 2021r. otrzymała (...)07 zł oraz dodatkowe wynagrodzenie za rok 2020r. 1947,89zł. Średnio miesięcznie zarabia 2800zł – 2900zł. Otrzymuje również na dzieci świadczenie wychowawcze 500 plus i zasiłek opiekuńczy na syna 250zł miesięcznie.

(dowód: zeznania J. K. (1) k. 98v. – 99, zaświadczenie o zatrudnieniu k37, PIT. k. 38 – 42, wydruki zakupów opłat rachunków z konta bankowego k. 43 -71)

D. W. ma 45 lat. Z zawodu zarządza sprzedażą i marketingiem. Obecnie pracuje w Spółce (...) sp. z o.o. na stanowisku kierownika produktu. Zeznał, że otrzymuje wynagrodzenie miesięczne netto 7300zł. Gospodarstwo domowe dzieli z partnerką S. L. i jej synem. Podał, że koszty utrzymania, które wymienił czyni swoimi zeznaniami i one wrosły o 200 – 250 zł ze względu na sezon grzewczy. Podane przez pozwanego koszty utrzymania w odpowiedzi na pozew Sąd przejmuje do stanu faktycznego.

(zeznania D. W. k. 99)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- zeznań J. K. (1) k. 98 – 99,
- zeznań D. W. k. 99,
- akt sprawy o rozwód I C 2208/15,
- akt sprawy tut. Sądu III RC 30/21,
- zaświadczenie o zarobkach J. K. (1) k. 37,
- zeznanie podatkowe za rok 2020r J. K. (1) k. 38 – 42,
- wydruki z operacji bankowych z tytułu: kupna opłat i innych poniesionych wydatków na małoletnich k. 43 – k. 73,
- zaświadczenie o wynagrodzeniu pozwanego k. 25.

Prawdziwości dokumentów ich odpisów i kserokopii żadna ze stron nie kwestionowała. Strony jedynie różniły się w ich ocenie na okoliczność poparcia zajętego przez nich stanowiska w sprawie.

Sąd dał wiarę szczerym, wyczerpującym zeznaniom matki powodów. W sposób rzeczowy J. K. (1) nakreśliła sytuację rodzeństwa Z. i K. W. (1) ich stanu zdrowia, rozwoju psycho – fizycznego i związanych z tym kosztami pokrywania potrzeb dzieci. Matka powodów w ocenie Sądu nie wyolbrzymiała kosztów utrzymania dzieci. Szczerze przyznała, że czyniła wszelkie starania aby im stworzyć odpowiedni standard życia.

Sąd nie podzielił w całości stanowiska zajętego pozwanego w odpowiedzi na pozew, w którym podano, że pozwany kwestionuje powództwo, co do zasady i wysokości żądań. Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego, co do jego możliwości zarobkowych. Zeznania pozwanego na okoliczność jego możliwości zarobkowych były bardzo zachowawcze w ocenie Sądu. W głównej mierze pozwany skupił się na swoich wydatkach, swoich kosztach utrzymania.

Sąd zważył, co następuje:

Obowiązek alimentacyjny pozwanego był bezsporny. Tak naprawdę pozwany przyznał, że potrzeby dzieci wzrosły kwestionował jedynie wysokość wzrostu kosztów utrzymania dzieci i podnosił że on nie ma możliwości płacić większych alimentów.

Obowiązek alimentacyjny polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w razie potrzeby także środków wychowania. O zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują w każdym razie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego (art. 135 kro.) oraz możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

W związku z tym, że pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia, ich rodzaj i rozmiar jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje.

Natomiast zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 kro., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. W myśl tej dyrektywy wyrażonej w uchwale SN z dnia 16.12.1987r. (III CZP 91/86) rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego).

Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Sądu od ostatecznego orzeczenia alimentów usprawiedliwione potrzeby małoletnich powodów nie są w wystarczającym stopniu zaspokojone przez ojca dzieci.

Zakres świadczeń alimentacyjnych w myśl art. 135 § 1 k.r.o. zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przy czym odnośnie przesłanki majątkowych możliwości zobowiązanego oceny należy dokonywać nie z punktu widzenia rzeczywiście posiadanych i uzyskiwanych środków, lecz potencjalnych możliwości zobowiązanego w tym zakresie przy uwzględnieniu należytej staranności z jego strony, podejmowanych przez niego działań i zachowań. W myśl art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie uprawnionego. Główny ciężar wychowania dzieci spoczywa na ich matce.

Natomiast zgodnie z przepisem art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany umowy bądź orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. A zatem gdy zmieniają się usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentów oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego do ich łożenia można żądać podwyższenia alimentów.

Dokonując pod tym kątem oceny okoliczności przedmiotowej sprawy uznać należy, że zaistniały podstawy do częściowego podwyższenia alimentów należnych od pozwanego na rzecz jego małoletnich dzieci. Wysokość ostatecznych alimentów należnych od pozwanego ustalana była przeszło 5 lat temu a więc w nieco odmiennym stanie faktycznym i w innych realiach społecznych, w których funkcjonowali powodowie. Obecnie powodowie mają 16 lat i 11 lat. Nie trzeba specjalnych dowodów na okoliczność, że rozwój dzieci psycho – fizyczny generuje większe koszty utrzymania. Sytuacja materialna każdego z rodziców jest trudna, co każde z nich akcentowało, nie może to jednak pozbawić małoletnich odpowiedniego wsparcia materialnego dla ich rozwoju. Dobro dzieci jest w całej tej sprawie najważniejsze. Dbanie o dobro wspólnych dzieci powinno mieć pierwszeństwo przed wszelkimi konfliktami czy poróżnieniami między rodzicami dzieci. Pozwany zarzucał matce dzieci, że ta wystąpiła przeciwko niemu na drogę sądową i uzyskała orzeczenie zasądzające pieniądze od niego. Pozwany zaniechał łożenia należnych świadczeń kredytu i cały ciężar jego spłaty przez pewien okres przerzucił samowolnie na barki matki dzieci czyli pośrednio na swoje dzieci i uważa, że z tego tytułu winien teraz mieć pomniejszone alimenty bo ma zajęcie komornicze. Taka argumentacja, stanowisko nie zasługuje na ochronę prawną. Matka powodów stwarza dzieciom odpowiedni standard życia. Po zapłacie raty kredytu dysponuje kwotą 6000zł Na niej spoczywa ciężar wychowania. Przyznała, że uzyskuje wsparcie materialne na dzieci od swoich rodziców – 1000zł. Szczegółowo podała jaką kwotę dysponuje na dzieci miesięcznie i jak rozkładają się wydatki na dzieci. Można spierać się czy faktycznie dokładnie tyle wydaje na wyżywienie dzieci być może są to kwoty w zależności od sytuacji mniejsze i zapewne nie w każdym miesiącu kupuje się ubrania więc kwoty koszty ubrań 300zł nie zawsze stanowią wydatki miesięczne trzeba jednak mieć na uwadze na co wskazuje doświadczenie życiowe, że w zależności od sezonu pogodowego, innych okoliczności mogą te kwoty stanowić większy wydatek niż 300zł więc takie uściślenie kwoty przez przedstawicielkę na miesiąc może być uzasadnione i Sąd nie znalazł podstaw aby nie dać wiary co do zasady wskazanym wydatkom na dzieci. Dziewczynka ucząca się w internacie dbająca o swoją edukację, (wyjazdy do Hiszpanii, znajomość języków) zdrowie, wygląd może generować koszty miesięczne 3298zł. Podobnie K. który wymaga ze względu na zdrowie dodatkowego wsparcia przy rozwoju psycho – fizycznym 2177zł (suma wydatków podanych w pozwie)

Patrząc na wysokość wynagrodzeń to sytuacja pozwanego poprawiła się od ostatecznego ustalenia alimentów. Zarabiał netto 6500zł a teraz 7300. Pozwany był bardzo zachowawczy co zostało wyżej powiedziane odnośnie podania swoich możliwości finansowych. Akcentował jedynie, że ma z wynagrodzenia potrąconą kwotę za korzystanie z samochodu i telefonu służbowego ale nie wspomniał już o żadnych dodatkach do wynagrodzenia, premii, nagród od sprzedaży itp. Przyznał, że ma miał swobodę w kształtowaniu swojego czasu pracy bowiem zeznał, że pracuje i w terenie i zdanie. W ocenie Sądu pozwany ma większe możliwości zarobkowe niż tylko, które wynikały z przedstawianego zaświadczenia o zarobkach. Wskazują też na to charakter jego pracy, stanowisko, możliwość kształtowania sposobu pracy i czasu pracy. Gospodarstwo domowe dzieli z partnerką a więc koszty jego utrzymania rozkładają się na dwie osoby a nie tylko

na niego co akcentował w o odpowiedzi na pozew. Zmieniła się sytuacja po stronie matki powodów bowiem obecnie pracuje i tą okoliczność Sąd brał pod uwagę przy ustalaniu kwoty żądanych większych alimentów.

Pozwany nie ma obowiązku ponoszenia w całości kosztów standardu życia, jaki stworzyła matka dzieciom, ale dzieci mają prawo do życia na równej stopie życiowej swoich rodziców. Sam przyznał, że potrzeby dzieci wzrosły. Tak, więc - w ocenie Sądu - pozwany faktycznie ma możliwości zarobkowe, aby łożyć na dzieci na dzień dzisiejszy większe kwoty o 340zł na każe z nich co pokryje częściowo zwiększone koszty edukacyjne.

Mając powyższe na uwadze Sąd na mocy cytowanych przepisów orzekł jak w pkt 1 wyroku oraz a contrario w pkt 2.

O pkt 3,4 i 5 orzekł na mocy art. 98 kpc i 108 §1 kpc.

Dodatkowo o pkt 3 na mocy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. §2 pkt 5.

Wyrokowi w punkcie 6 Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności - o powyższym orzeczono w punkcie 6) wyroku - po myśli art. 333 §1 pkt.1 kpc.